

“Να κλαίει ο μοναχός όταν κάμει την ακολουθία του;”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ ἀββᾶς Λογγίνος εἶχε μεγάλη κατάνυξη τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ψαλμωδίας του, καὶ μία φορὰ τοῦ λέει ἓνας μαθητῆς του:

«Ἀββᾶ, αὐτὸς εἶναι ὁ πνευματικὸς κανόνας, νὰ κλαίει ὁ μοναχός, ὅταν κάνει τὴν ἀκολουθία του;»

Καὶ ὁ Γέροντας τοῦ ἀπαντᾷ:

«Ναι, παιδί μου, αὐτὸς εἶναι ὁ κανόνας, ποὺ ἐπιζητεῖ ὁ Θεός.

Βέβαια ὁ Θεὸς δὲν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο νὰ κλαίει, ἀλλὰ νὰ χαίρεται καὶ νὰ εὐφραίνεται καὶ νὰ τὸν δοξάζει, ὅπως οἱ ἄγγελοι, μὲ τὴν καθαρὴ καὶ ἀναμάρτητη ζωὴ του.

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε στὴν ἁμαρτία καὶ γι’ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ κλαίει, ἐνῶ ὅπου δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία, ἐκεῖ δὲν ἔχει θέση τὸ κλάμα».

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ